

Vážení občané, vážení rodáci, vážení hosté

Velice kladně hodnotím Vaši účast v Hodyni na dnešním slavnostním setkání ku příležitosti výročí 300 let od morové události a 100 letému výročí založení Sboru dobrovolných hasičů. Na počest těchto slavností jsem si dovolil pozvat i hodyňské rodáky, které vítám ve svém rodišti.

V letošním roce uplyne 300 let od morové smutné události v Hodyni a proto obec Skuhrov se rozhodla tuto událost připomenout všem generacím, kteří v Hodyni bydleli a bydlí a s pocitem úcty poklonit se památce těch, které jsme sice osobně neznali, ale kteří v té době byli bezbranní a zákeřnému moru podlehli.

Dovolte mi, abych se ve svém úsporném projevu zmínil krátce o historii. Pohled na minulost by nebyl úplný, kdybychom ponechali bez povšimnutí hromadná onemocnění, která z nenadání zachvacovala celé kraje podobně jako živelné pohromy. Před nákazou nebylo ochrany, nebylo ani prostředků, kterými by se dalo proti nemoci bojovat. Epidemie se šířila od vesnice k vesnici, lidé umírali po desítkách i stovkách. Taková katastrofa zanechala otřesné následky a zabrzdila vývoj na dlouhá léta. Prudké snížení počtu obyvatelstva, kdy najednou vymřela celá rodina si vynutilo i změny v ustáleném způsobu hospodaření jak na panském, tak i v rolnických usedlostech. Těžko si dokážeme představit hrůzu situace, kdy otec, matka i děti umírali ve svých chatrných příbytcích, jeden za druhým a nebylo často ani síly k pohřbení zemřelých.

Přesné zprávy o moru se zachovaly z roku 1680, který zasáhl Liteňsko. Podle staré farní pamětní knihy vypukl další mor v r.1713 a neblaze zasáhl především vesnici Hodyni. Mor v Hodyni zachvátil více osob, dvanácte morem zemřelých bylo pochováno dne 25.října 1713 u Božích muk Hodyňských na rozcestí směr Hatě a Liteň. Za povšimnutí stojí, že mor zasáhl především děti a starého občana. Jména jejich jsou Jan Vodička

80 let starý, jeho děti Kateřina 15ti letá, Petr 4 letý, dítě téhož Jana Vodičky ¼ roku staré. Dále děti podruha Beránka a sice Anna 6 letá, Majdalena 3 letá, Zuzana 5 letá a Václav 1 rok starý. Kateřina, dcera Jana Štiky pastýře Hodyňského 13 letá, téhož pastýře dítě jménem Vít 3 roky, dcera Majdalena ¼ roku stará. Dítě Václava Veselého 16 neděl staré.

Morové rány byly pro obyvatelstvo ještě hroznější než hlad a války, z této hrůzy vznikaly různé prosebné nápisy nejen na kapličkách, ale i na jiných místech. Pod vlivem hrůz a útrap hledali lidé pomoc ve světě víry. Lidé začali k uctění nešťastných událostí stavět drobné stavby, které byly na vrcholu opatřeny často křížkem a byly projevem díky za odvrácení moru. Snad měla tato představa největší oběti vést člověka k zastavení se v každodenním spěchu a k zamyšlení nad smyslem života. I v naší vesnici Hodyně byla takováto stavba provedena a do dnešní doby zachována. Původní kříž byl zničen vandali, byl zrenovován a uložen s původním podstavcem napevno v naší kapličce za dveřmi po levé straně. Na kříži je umístěn štítek s informací, že v místech Božích muk Hodyňských je uložena posvátná hlína z kostela a školy společného hrobu a z popraviště v Lidicích.

Jsem rád, že Boží muka Hodyňská v posledních 40 ti letech přestála zcelování polností a v letech 50tých a 60 tých nebyla zničena proticírkevními kampaněmi.

Po přestálém moru roku 1715 čítala Hodyně toliko 42 obyvatel, v r.1770 však již 86 obyvatel.

Z historie vesnice stojí za zmínku, že podle desátků dávaných liteňské faře byly v roce 1538 v Hodyni tři hospodářské usedlosti sedlák Fejt a chalupníci Máslo a Číhař. V r.1554 byla část obce prodána Václavu Holanovi z Jiljova, po letech ji získal celou. Od něho koupil Hodyni v r.1605 Václav starší Vratislav pán na Litni. V roce 1640, kdy třicetiletá válka těžce postihla celou zemi, byla i Hodyně zpustošena vojskem. V r.1651 seznam hospodářů uvádí ve vsi pouze jednu pustou chalupu – Šroubkovskou, která mohla chovat tři krávy, ale neměla žádnou. V dalších letech se vystřídali vlastníci Všeradice, Běštín, opět Všeradice.

V roce 1748 jsou v Hodyni uváděna jména Roubal, Jiří Březina, Jiří Michálek, Ondřej Vodička, Matěj Kubišta, František Veselý.

Podle seznamu robot z r. 1777 byli v Hodyni tito sedláci :

V čp. 10   Lorenc Hrubý

V čp. 13   Jan Linhart

V čp. 14   Jan Kácha

V čp. 11   Ondřej Mottl

V čp. 9   Matěj Hrubý

A dále zde byli chalupníci:

V čp. 6   František Hrubý

V čp. 1   Josef Augusta

V r.1825, kdy končila robota se objevují jména:

V čp. 1   Václav Kliment

V čp. 6   Jan Hrubý

V čp. 9   Václav Krtek

V čp. 10   Josef Melichar

V čp. 11   František Mottl

V čp. 13   Matěj Linhart

V čp. 14   Matěj Kácha

Kaplička na vsi byla postavena v létě roku 1888 a stojí zde již 125 let a je chráněna památkovým úřadem. V roce 1890 byla Hodyně zapsána se 122 obyvateli, v té době už náves vyhlížela stejně jako dnes. V roce 1910 měla Hodyně 19 čísel a 131 obyvatel.

Naše vesnice se též připomíná v legendě o Svatém Ivanovi, který tudy procházel na své poutní cestě k Tetínu a lodenickému potoku a byl zde napaden místními pasáky a těžce zraněn.

O společenský život vesnice se staral Sbor dobrovolných hasičů, který byl v činnosti již od r. 1895, tehdy ještě společný i pro Svinaře, Halouny a Lhotku. Osamostatnil se až před světovou válkou v r. 1913.

Válečné útrapy těžce dolehly na celou vesnici, na frontu odešlo 11 mužů, 4 padli. V Hodyni válku přežilo 94 lidí. Cesta , která vedla k současné podobě Hodyně nebyla lehká, ale sami vidíte, že pro další generace je třeba udělat vše co je v našich silách a možnostech.

K dnešnímu datu má Hodyně trvale žijících obyvatel 49, z toho 13 dětí a tímto počtem jsme zhruba na úrovni roku 1713 po morové události. Pro informaci uvádím, že Obec Skuhrov se skládá z osady Hodyně, která má 32 čp., dále z osady Hatě se 109 čp., z osady Skuhrov, která má 22 čp., z osady Drahovice s čp 47. V obci Skuhrov trvale žije 460 obyvatel.

Někdy slyším, že zastupitelstvo obce nevytváří podmínky pro kulturní a společenské vyžití v obci. Jenže tito kritici by si měli přiznat, že bez vlastní iniciativy nelze očekávat, že někdo za ně vše zařídí.

Snažíme se o to, aby naše obec v rámci našich možností dobře vypadala a zda se to daří či nedaří, to posuďte sami.

Nebudu Vás již unavovat dlouhým proslovem, určitě jsem neobsáhl vše nebo na něco jsem zapomněl.

A co na úplný závěr:

Všem, kterým není lhostejný život v obci, pracují pro obec a vynakládají nemalé úsilí patří veliký dík. Veliký dík patří i těm, kteří pomohli zorganizovat a připravit dnešní setkání.

Přeji Vám všem krásný zbytek dnešního dne, do dalších dní a let přeji pevné zdraví a spokojenost a hlavně, abychom se zde při dalších příležitostech všichni rádi setkávali, ač zase o něco starší.

Hodně štěstí a děkuji za pozornost.